

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Pripomniti moram ob tej privlačni, da je Winnetou izvrstno kamele. Ni lahka ta stvar, mnogo vaje in izkušnje je treba, dobrega želodca in moči. Winnetou v življenju je nikoli ni jezdi kamele, ampak kratke izlete v Kairi, ki so zibljene naprej in nazaj, pa tudi na desno in na levo. Sedel na kamele varno lahko, da bi se čutil, če bi bil vedel, s kako lahkoto bi bil v vse, pri čemer je trenažna moči in duševnih moči.

Bil sem po sledi na obzorju premikajoče se točke. Bliže so nam prihajale. Osem beduinov na konjih je bilo. Tudi sami so nas kmalu opazili, počasneje so jezili, pa obstali in nas pričakovali. Na kakih dvajset korakov smo obstali tudi sami.

Beduini so bili dobro oboroženi, tudi njihovi konji so bili zelo dobri. Sovražnih namenov jim ni bilo videti. Zaman sem ugibal, katerega rodu bi bili.

"Sallam —!" sem pozdravil. "Ali ni tisto tamle za višinami wadi Budawas?"

Eden beduinov je krenil konja za nekaj korakov naprej. Njegov vodja je menda bil. "Da!" je odgovoril.

"Katerega rodu ste?" "Rodu Meidžeri."

"Odkod prihajate?" "Na lov na gazele smo šli."

"Je bil vaš lov srečen?" "Ničesar nismo našli. In sedaj se vračamo domov."

"Kje taborite?" "V wadiju Budawas. Tam se pasejo tudi naše črede."

"Kedaj ste odjezdili na lov?" "Davi."

"Povejte, ali ste koga srečali?" "Naglo je odgovoril: "Da! Dva tučca. Izvrstne kamele sta jezila."

Njegov nagli odgovor mi žal ni bil prav nič sumljiv. Čeprav bi bil moral opaziti, da je donel, kot da se ga je posebej naučil.

"Kod sta jezila?" "Po wadiju od jugozapada."

"Kedaj?" "Pravkar smo se odpravljali na lov."

"Sta se mudila pri vas?" "Da. Povabili smo ju. Sprejela sta naše gostoljubje, čeprav se jima je zelo mudilo."

"Kako dolgo sta ostala?" "Le toliko, da sta napojila kamele."

"Koliko kamel sta imela?" "Tri. Same izvrstne dirkače."

Nasha ubeznika sta bila — Pa da bi bil še bolj varen, sem dejal:

"Ste ju poznali?" "Da! Eden je bil kol agasi tunizijskega paše, po obleki smo ga spoznali, drugi je bil njegov prijatelj, pa ni bil voljak."

"Kam sta potovala?" "V Kairwan sta rekla da potujeta."

Ampak dovoli —! Toliko si nas že vprašal in vse smo ti odgovorili —. Ali bi tudi nam odgovoril na naše vprašanje?"

"Vprašaj!" "Kdo ste?"

"Poznaš Kruger beja, gospoda vojnih trum?" "Da. Naš zaščitnik je."

"Veš, kje je sedaj?" "Tučca od davi sta nam pravila, da je šel na bojni pohod zoper Uled Ayare, ki niso hoteli plačati davka."

"V miru živimo z njimi." "In z Ayuni?"

Jezno je nagubal čelo. "Ayuni so naši sovražniki, Allah naj jih pogubi!"

"Ayuni so tudi naši sovražniki. Allah naj jih pogubi!"

"Ayuni so tudi naši sovražniki. Allah naj jih pogubi!"

"Ayuni so tudi naši sovražniki. Allah naj jih pogubi!"

"Ayuni so tudi naši sovražniki. Allah naj jih pogubi!"

"Ayuni so tudi naši sovražniki. Allah naj jih pogubi!"

"Ayuni so tudi naši sovražniki. Allah naj jih pogubi!"

"Ayuni so tudi naši sovražniki. Allah naj jih pogubi!"

"Ayuni so tudi naši sovražniki. Allah naj jih pogubi!"

Florijan Kociper:

Smrt na Kolpi

Onega leta, ko je v Kolpi zaglavljen stari Mažorec, je bila natančno taka huda zima, kakor letos. Visok sneg, hud mrz in led čez vso Kolpo; spominjam se, da burja kar ni hotela prenehati. Zimskih čarov smo bili že vsi siti. Nikoli več nisem izmaknil očetovih škornjev ali tetnih čevljev, da bi se bil šel drsat s tolpo otročaje. Tudi ti so se bili dodobra naveličali mraza, snega in ledu. Potikali smo se po hišah, bili v napoto sebi in drugim, da smo zamrzli li svoje domove.

Bilo je še rano dopoldne, ko sta mimo odprtih vežnih vrat prihitela Jure Fugina in Mate Vrlinič s Perudine. Kriknila sta polglasno v vežo: "Zatvorite vrata, ne puščajte dece ven, stari Mažorec se potaplja na Kolpi. Led se mu je udril." Vrata so se zaloputnila. Najprej pri nas, pa pri Francini, pri Školniku, pri Brkocu in pri Babkocu na koncu vasi.

Vaška ulica je bila na mah kakor izumrla. Vas je zamenela v grozi, v napetem pričakovanju nečesa usodnega.

Strmel sem skozi okno na Kolpo, pa so me kmalu spodili od okna s srdom, ki si ga nisem mogel tolmačiti. Pri vratih, vodečih na dvorišče je nekaj zaskrbilo. Ko so jih odprli, je smuknila v vežo Kata, ona, ki je bila omožena v Krocih, in brez sape potihem pripovedovala:

"Od Prilišča je šel, da pobere svoj harač, ni se mu hotelo čez most, pa je zašel v tolmun, kjer voda dela mehurje in je led tenak." Napel sem ušesa, da mi ne bi ušla niti besedica.

"Bliža se Vuzem, pa je hotel obiti svoje dolžnike. Zdaj bi bil na vrsti Privrščci, Podgorci in Vrhovci..."

"Pa mu bo treba pomagati,

zakaj možje ne gredo?" sem čul preplašen tetin glas.

"Kdo naj gre?" odgovarja Kata. "Kdo bi bil tak osel, da bi pomagal tej pijavki, ko se ga vsakdo boji, oderuha. Tudi jaz sem ga čakala, da pride po petelina, da me prime v klešče zaradi obresti in da me izmuči do smrti."

Spet je poškrabljalo pri vratih: Pojavila se je Čadoničeva Bara in prinesla novih novic: "Do bokov je že v vodi, počasi leze pod led, na komolcih sloni in zove na pomoč. Na gornjem koncu se razločno čujejo njegovi klici..."

Teta je zaihtela: "Dajte mu pomoči, otmite ga, saj smo vendar krščani!" Kata in Bara pa v en glas: "Mi smo, on pa ni, prokleti volkodlak. Ko je moj Jure odhajal v Ameriko sem ga na kolenih prosila, naj mu posodi za pot. Nikoli mu ne bom odpustila. Šel je naposled in mi našteval teh borih dvesto rajnskih. Ko jih je bilo osemdeset, mi jih je porinil: 'Vidiš, to ti je stotina,' pri drugih osemdesetih zopet: 'Vidiš to ti je stotina.' Toliko si je vzel obresti vnaprej, da je Jure komaj imel za pot. In odlejl! Saj je čudež, da še živim. Skapava-

V tem je Bara z neznanskim spehom pripotela s podstrešja: "Gotovo je. Možje že polagajo deske in lestve preko ledu, da ga izvlečejo." Več ni imela časa, odbrzela je, za njo Kata iz Krocev; veža je ostala odprta na stečaj in teta je preko pogledala na cesto, ihteč in hlapajoč molitev. Spet mi je šlo na jok, toda zmotil me je nenavaden šum na vasi. Iz vseh hiš so hiteli razburjeni ljudje proti Kolpi. Ta ali oni je gredoč pograbil desko ali kljuko in tekel k vodi. Za odraslimi se je vsula dečad in iz nje gruča se je dvignila novica: "Stari Mažorec je utonil. Izginil je pod

la sem z deco od gladi, ko je Jureta zasulo in nismo imeli s čim plačati. Prihajal je vsako leto dvakrat, jeseni po obresti, spomladi po priboljške. Koliko koki, puranov, klobas, gnjati sem zmetala volkodlaku v žrelo. Deca pa je bila gola in gladna in sama nisem imela niti za sol. Uh, naj ga hudič vzame, oderuha prokletega, naj mu plača za moje muke in moje solze. Ti pa veliš: 'Rešimo ga!'"

Tudi Kata je vedela povedati, kako je morala peči in cvreti, kadar je prišel stari Mažorec terjat, kako je dala prenekatero rejeno prase iz hleva, dočim se je dolg nižal tako strahotno počasi, da je obupavala. Bara se je popela na podstrešje, da bi iz linice gledala, kako leze stari Mažorec pod led. Teta je zaihtela, zaihtel sem tudi jaz, strašno me je nekaj tiščalo pri srcu. Odvedli so me, toda še vedno sem čul tetino ihtenje in Katino čudno tolažbo: "Tudi ti bi se veselila, da je hudič prišel po svoje, ako bi te bil ta jastrebec držal v krempljih kakor mene, ki sem cela leta delala zanj. Zakaj pa mu ne gre nihče na pomoč? Vsi se ga boje, psa prokletega, vsi so mu dolžni, hajduku brezsrčnemu!"

Predeh.

Deca je stegovala vratove, da bi ji ne ušlo prav nič, kar se godi na ledu. "Ga že imajo!" so zašumeli nekateri. Na bregu stoječi so povzeli klic. "Možje, ki so se motali okrog luknje, so s kljukami privlekli izpod ledu neko gmoto, vrhu katere je brezgibno omahovala glava starega Mažorca. Bilo je res gotovo, kakor je bila malo prej oznanila Bara, prijateljica Kate iz Krocev. Oprezno so položili gmoto na lestev, in ko je petelin tretjič zapel, so potegnili lestev na breg Gosta množica je obsula utopljenca. Takrat me je teta pograbila za roke in oba sva v strahu hitela domov.

Tik pri naši hiši je stal soseda Mate. Roko je držal nad očmi, da se mu ni bliščalo, in napeto zrl preko Kolpe. Ustavila sva se ob njem, on pa ni niti trenil. Ozrla sva se v smer, kamor je gledal Mate. Na samem je stala hiša starega Mažorca in nanjo je pazil soseda Mate. Videla sva, kako so vdrl skozi vrata neki ljudje ki so bili pri tekli preko ledu in kmalu se je zakadilo skozi dimnik. Sosed si je bil zavil brke in dejal: "Tudi to je opravljeno. Zadolžnice so zgoarele." Obrnil se je k teti: "Ti veš, da mu jaz nisem bil nič dolžan. Toda prav je, da je narod rešen tega groznega oderuha. Vsi se bodo oddahnili: Podgorci, Vrhovci in Privrščci."

Te besede so bile nekak nagrobni govor nesrečnemu staremu Mažorcu. Nihče ni za njim potočil niti solze, midva s teto pa sva marsikdaj na Žezlju molila za dušo utopljenca.

Jugoslavija v boju z Nemci

(Nadaljevanje s 1 strani)

pedicijo in srbskimi uporniki je padlo najmanj devetdeset oseb. Iz Beograda prihajajo poročila, da Nemci navzlic temu, da pobijejo po sto in sto Srbov, nahajajo na odločen odpor. V borbi od vasi do vasi se Nemci srečujejo z urejenimi četami po sto in več mož. Velika skupina četnikov je izvršila napad na neko vas v bližini reke Morave. V borbi, ki je trajala nekaj ur, pravi madžarsko poročilo, so upornike "iztrebili." Beograjsko "Novo Vreme" pravi, da je pri tej priliki padlo 81 oseb, ranjenih je bilo 80 in ujetih 17.

Drugo poročilo pravi, da je v borbi pri Sikoli med močnimi oddelki "komunistov in upornikov" ter "redno srbsko vojsko" bilo 27 "komunistov" ubitih in štirje ujeti. V poročilu se poudarja, da so uporniki imeli av-

tomobile, osebnice in tovorne, motocikle, kolesa, radio postajo in celo pisalne stroje.

London. — Reuter poroča iz Stockholma, da je srbski kmet, obtožen radi nedovoljenega nošenja orožja na sodišču izjavil, da Srbi smatrajo delo generala Nedića in njegovih pomagačev za delo plačanih nemških agentov.

Pri čiščenju neke srbske vasi so Nemci našli obično hišo vso pokrito z napisi proti Hitlerju in nacizmu.

Bern. — Po zadnjem poročilu iz Moskve so v Beogradu in Smederevu izbruhnili veliki nemiri v zadnjih 24 urah, Moskovski radio javlja, da je bil general Nedić prisiljen zapustiti Beograd, ker je ljudstvo med demonstracijami skušalo napasti zgradbo, v kateri je bival.

Zadnje poročilo pravi, da je položaj zelo napet ter da žene in otroci beže iz Beograda zaradi nemških groženj, da "bodo Beograd obstreljevali. Nemške čete so stalno na obhodih po Beogradu in "na tihem" zapirajo ljudi. Kraj, kamor odpeljejo te ljudi ni znan, Nemci to mesto skrivajo iz strahu, da ne bi četniki skušali s silo osvoboditi ujetnike.

Moskva poroča, da so se zasedbene čete umaknile iz več kot polovice zasedenega ozemlja Južne Srbije, Bosne in Hercegovine v zamejstvo, pričakujejo pomoči.

Južnozahodno od Beograda so uporniki zavzeli Valjevo in tamkajšnje vojašnice z vsem orožjem. Uporniki "vladne čete" so zajele 700 nemških častnikov in vojakov ter jih predale četnikom takoj po njihovem prihodu. Po drugih vesteh ruska letala sodelujejo z uporniki v tem gibanju in nahajajo na malo odpora. Bilo je nekaj napadov na prometna središča v severni Srbiji in so napravilo veliko škodo med nemškimi četami, ki so hitele beograjski posadki na pomoč.

V južnem delu Črne gore se je osončala narodna "vlada," ki je razglasila "neodvisnost Črne gore" in pozvala ostale dele Jugoslavije, naj se ji pridružijo. Predsednik nove "vlade" je neki univerzitetni profesor. Sedež je v Cetinju. Dve diviziji italijanskih fašističnih čet sta bili z dvema italijanskima planinskima polkoma vred popolnoma uničeni, ko sta poskušali zavzeti Cetinje. Italijanske čete so prišle iz Kotora. S prehrano je v tistih delih Jugoslavije, ki so pod upravo upornikov, mnogo boljše; zelo je olajšana preskrba z orožjem in strelivom po uspešnih napadih na velike pošiljke za zasedbene oblasti. Četniki so si prisvojili, kolikor so potrebovali, ostalo so uničili. Pri teh napadih so Nemci in Italijani prišli ob mnogo "materijala" in temu so sledili umiki zasedbenih posadk na "začasne," lažje obranljive položaje.

MALI OGLASI

NAZNANILO euclidskim posestnikom

Solicitor vas mora ščititi in vam dobiti povračilo iz sklada za kanalizacijo. Pokličite ga: IVanhoe 1189. Udeležite se seje mestne zbornice 20. oktobra zvečer.

Ako iščete dobrega popravilca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cena zmerne.

FRANK MARZLIKAR 16131 St. Clair Ave. (Tues. x)

Oblak Furniture Co. TRGOVINA S POHISTVOM Pohistvo in vse potrebščine za dom 6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2978

TRGOVINA S POHISTVOM Pohistvo in vse potrebščine za dom 6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2978

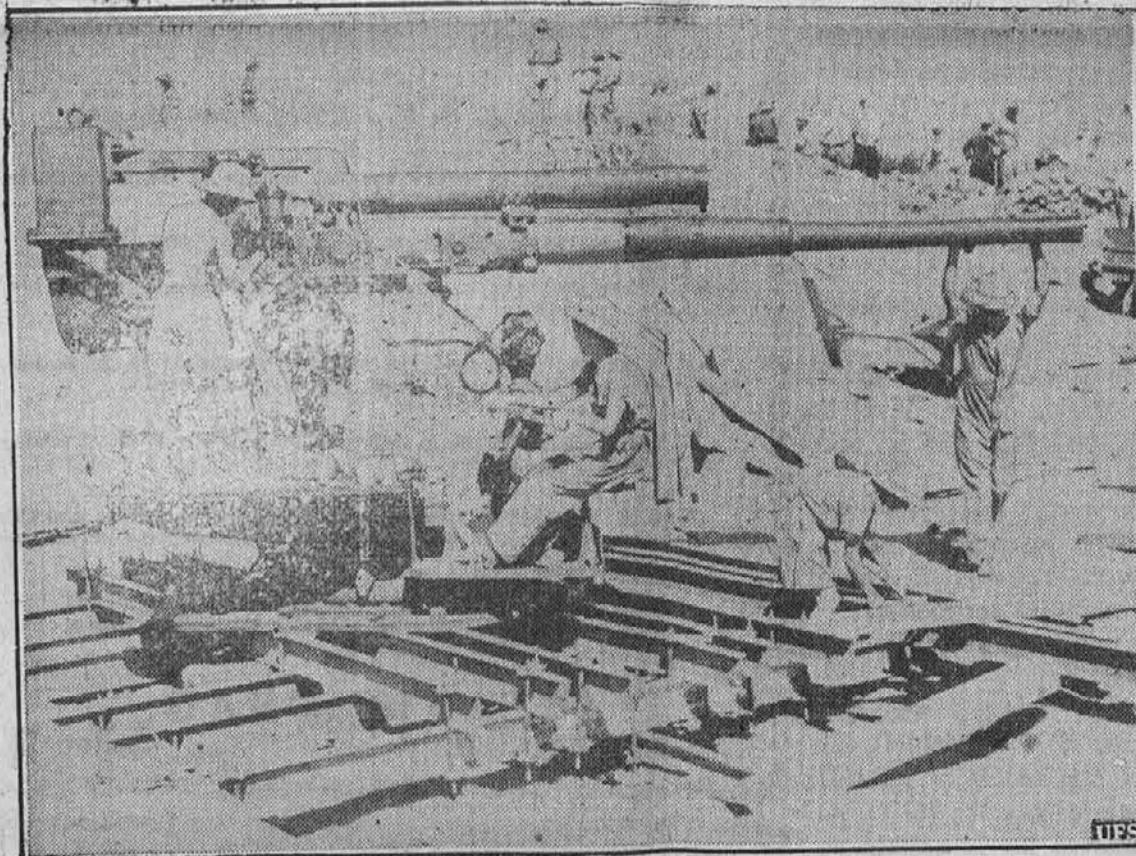
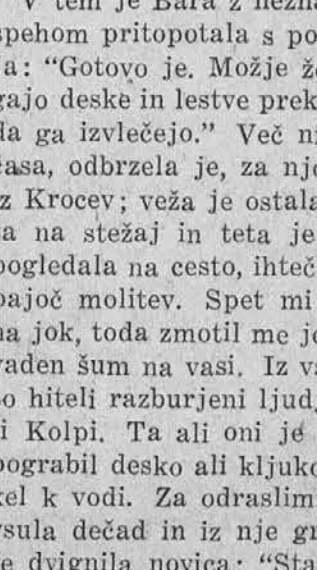
TRGOVINA S POHISTVOM Pohistvo in vse potrebščine za dom 6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2978

TRGOVINA S POHISTVOM Pohistvo in vse potrebščine za dom 6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2978

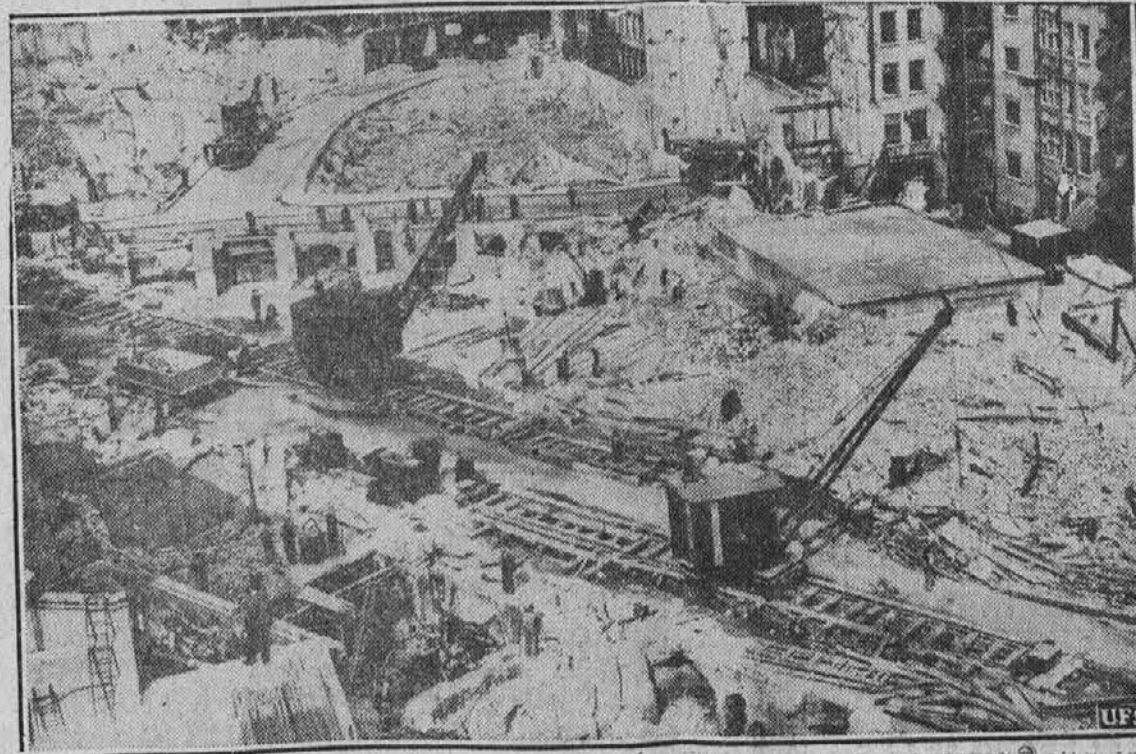
TRGOVINA S POHISTVOM Pohistvo in vse potrebščine za dom 6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2978

TRGOVINA S POHISTVOM Pohistvo in vse potrebščine za dom 6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2978

TRGOVINA S POHISTVOM Pohistvo in vse potrebščine za dom 6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2978

Tudi Angleži se skrbno pripravljajo za obrambo svoje posesti v Sredozemlju. Na sliki vidimo angleške topničarje, ki pripravljajo topove, ki bodo imeli največ besede v obrambi angleških otokov v Sredozemlju, kajti pričakuje se, da bo vojna furija zelo oživela prihodnjo zimo v teh krajih.

V Londonu so pričeli s pospravljanjem razvalin porušenih poslopj, da tako očistijo številne ceste in ulice kremenja in obenem pa pridobijo na tisoče ton tako potrebne železa in kovin sploh za obrambo. Gornja slika nam kaže, ko delavci čistijo trgovski del mesta, kjer je za štiri bloke vse porušeno.

